

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214203822
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6214203822.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členiek senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., XXX XX U., o vymoženie 325,- Eur istiny s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp.zn. EX 9754/14, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3Er/429/2014-46 zo dňa 14. septembra 2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3Er/429/2014-46 zo dňa 14. septembra 2022 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením sp.zn. 3Er/429/2014-46 zo dňa 14. septembra 2022 exekúciu zastavil s tým, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie.
2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že predmetné exekučné konanie je vedené na podklade exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava sp.zn. SR 02461/12 zo dňa 26.06.2012, ktorým bol oprávnenému priznaný nárok zo zmenky. Súd prvej inštancie mal preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 21.02.2011.
3. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom oprávneného, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a dospel k záveru, že zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným ako veriteľom a povinným ako dlžníkom je spotrebiteľskou zmluvou. Konštatoval, že povinný bol v zmluve označený iba ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorému bol úver poskytnutý na účel povolania, a preto pri uzatváraní a plnení zmluvy nemohol konať v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie predmetný právny vzťah považoval za spotrebiteľský vzťah medzi spotrebiteľom (povinným) a dodávateľom (oprávneným) v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.
4. Súd prvej inštancie preto s poukazom na § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku pristúpil k skúmaniu samotnej zmluvy o úvere zo dňa 21.02.2011 a exekučného titulu- rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., pričom zistil, že v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, nebolo prihliadnuté na rozpor s dobrými mravmi a so zákonom.
5. Konštatoval, že povinný v danom prípade uzatvoril dňa 21.02.2011 v skutočnosti zmluvu o spotrebiteľskom a bezúčelovom úvere a táto zmluva mala mať náležitosti stanovené v § 9 ods.2 a nasl.

zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). V zmluve uzavretej medzi účastníkmi absentuje okrem iného aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a v zmluve je neplatne dojednaná odplata za úver. Za nekalú obchodnú praktiku súd prvej inštancie považoval aj skutočnosť, že povinný musel vyplniť blankozmenku, v ktorej bol uvedený zmenkový úrok 0,25% denne z dlžnej sumy, čo predstavuje sankciu 91,25% ročne (pre spotrebiteľa zákonom zakázanú) a toto bola podmienka poskytnutia úveru. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že exekúciu je nutné zataviť podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pretože pri vydaní exekučného titulu boli bez najmenších pochybností porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, resp. na ochranu spotrebiteľa nebolo vôbec prihliadnuté, pričom v časti výšky odplaty ide o rozpor s dobrými mravmi, keď rozhodcovský súd neposúdil záväzkovo-právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský a neposkytol mu náležitú ochranu.

6. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Odvolanie odôvodnil tým, že posudzovanie povinného ako spotrebiteľa odmieta. Poukázal na to, že s povinným uzavrel zmluvu o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver na účel zamestnania. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ C-464/01 vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG. Zdôraznil, že nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď v predmetnej aplikoval § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

7. K odvolaniu oprávneného vyjadrenie podané nebolo.

8. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolaniu oprávneného nie je možné vyhovieť, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 27.02.2014 bol u súdneho exekútora vo forme zápisnice spísaný návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne súdny exekútor požiadala okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a.s., so sídlom v Bratislave sp. zn. SR 02461/12 zo dňa 26.06.2012. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe blankozmenky vystavenej dňa 21.02.2011, ktorou žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Zo spisu ďalej odvolací súd zistil, že medzi oprávneným a povinným bola dňa 21.02.2011 uzatvorená zmluva o úvere. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v bode 13 obsahujú dohodu o vyplnení zmienok. Dňa 21.02.2011 bola povinným zároveň vystavená neúplná zmenka. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 03.02.2016 súdny exekútor súdu prvej inštancie postúpil doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený predmetné doplnenie návrhu doručil súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku.

10. Odvolací súd zastáva názor, že vlastný právny vzťah týkajúci sa oprávneného a povinného vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vyplýva z toho, že povinný vystupoval v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ a oprávnený ako dodávateľ v zmysle Občianskeho zákonníka. Odvolací súd preto zastáva právny názor, že predmetná zmluva o úvere, ktorou bol založený právny vzťah medzi účastníkmi konania, vykazuje znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda ide o zmluvu, ktorú uzatvoril dodávateľ - oprávnený ako právnická osoba, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, so spotrebiteľom - povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom, kedy povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa pritom nemôžu odchyliť od zákona v neprospech spotrebiteľa.

Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu zákon priznáva alebo si zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Odvolací súd zároveň uvádza, že oprávnený nepreukázal, že úver bol povinnému poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom bezpečným preukázaním nemôže byť len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon zamestnania (povolania), ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je zamestnanie (povolanie) prijímateľa úveru a aký konkrétny súvis má s takýmto zamestnaním, či povolaním. Námietku oprávneného o tom, že povinný v zmluve o úvere označil, že mu je úver poskytnutý na účel zamestnania, čo vylučuje v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch jeho postavenie ako spotrebiteľa odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Vopred dodávateľom naformulované vyhlásenie o poskytnutí finančných prostriedkov na účel „zamestnania“, považoval odvolací súd za formalistický pokus prostredníctvom vopred pripraveného vyhlásenia na predformulovanom tlačive vylúčiť tento záväzkovoprávny vzťah spod pôsobnosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že zmluvu o úvere uzatváral povinný ako fyzická osoba, pričom z nej nevyplýva, že pri jej uzatváraní konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, pričom oprávnený pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že zmenu podpísal povinný ako fyzická osoba označená rodným číslom a miestom trvalého pobytu. Z uvedeného je zrejmé, že vzťah medzi oprávneným a povinným je vzťahom spotrebiteľským aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka, pričom rozhodcovský súd naň pri rozhodovaní o nároku zo zmenky neprihliadol.

12. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie napadnutým uznesením zastavil exekúciu z dôvodu, že pri vydaní exekučného titulu boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, resp. na ochranu spotrebiteľa nebolo vôbec prihliadnuté, pričom v časti výšky odplaty ide o rozpor s dobrými mravmi, keď rozhodcovský súd neposúdil záväzkovo-právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský a neposkytol mu náležitú ochranu. Oprávnený však v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil nesprávnosť napadnutého uznesenia. V odvolaní len namietal, že súd prvej inštancie neprávne posúdil povinného ako spotrebiteľa a že na právny vzťah vzniknutý medzi ním a povinným nie je možné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, t.j. odvolacie námietky nesúviseli s predmetom prejedávanej veci v tomto konaní. Vzhľadom na to, že podľa § 380 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný a oprávnený v odvolaní nenamietal dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie predmetnú exekúciu zastavil, odvolací súd sa týmito dôvodmi oprávneného nezaoberal.

13. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

14. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).